

rede tilfælde, men altså på ingen måde en komplet opgørelse.

Det må formodes, at i de såkaldte risikogrupper er man mere klar over risikoen end i den brede befolkning, det må også formodes, at når man kender faren og ved, at man befinder sig i en risikogruppe, så lader man sig snarere teste, end hvis man ikke opfatter sig som værende i en risikogruppe.

I perioden august 1990 til juni 1995 er der fundet i alt 1616 1. gangs HIV-smittede, og de fordeler sig på følgende smittemåder (med antal og procentvis andel i parentes): Homoseksuel/biseksuel sex (667/41,3 pct.), Intravenøst stofmisbrug (172/10,6 pct.), Heteroseksuel sex (622/38,5 pct.), Blodtransfusion (16/1 pct.), Perinatal (mor til barn) (23/1,4 pct.) og andet/ukendt (116/7,2 pct.).

De to første smittemåder, homoseksuel/biseksuel sex og intravenøst stofmisbrug, er måder, der definerer typiske risikogrupper, mens heteroseksuel sex typisk falder uden for risikogrupperne.

De heteroseksuelle udgør godt 38 pct. af de fundne 1. gangssmittede og tilhører en gruppe mennesker, der typisk ikke vil opfatte sig som værende i fare for at have HIV og derfor næppe vil lade sig teste i samme grad som de fra risikogrupperne, derved er der risiko for, at der går mange mennesker rundt med HIV, der end ikke regner sig for værende i farezonen, og med den nuværende lovgivning finder vi dem næppe før de har nået AIDS-stadiet.

Der er fremkommet flere analyser, der viser, at omfanget af AIDS overført ved heteroseksuel kontakt vil være tredoblet ved år 2000. Den heteroseksuelle andel af befolkningen er så stor, at de 622 tilfælde over godt 4 år ikke umiddelbart virker afskrækkende stor. Problemet opstår i og med, at heteroseksuelle ikke opfatter sig som værende i farezonen og derfor heller ikke tager tilstrækkeligt med forholdsregler.

Det forventes, at der i Danmark findes ca. 5000 personer, der er HIV-smittede, det skal dog understreges, at det kun er et kvalificeret gæt.

De faktisk kendte tal er, at ved udgangen af juni måned 1995 var der registreret 1616 personer med HIV-infektion samt 1744 med AIDS, i alt 3360 personer.

Antallet af AIDS-patienter i Danmark har haft en stigende tendens fra de første tilfælde blev registreret i begyndelsen af 1980'erne, se bilag 2, figur 1.

Det skal også huskes, at når de nyeste tal betragtes, så er de reelle tal oftest større end angivet, da mange tal erfaringsmæssigt indberettes noget senere end de opdages.

Ifølge tidsskriftet »Kurs HIV«, februar 1995 spredte HIV og AIDS sig nu også mere og mere til hele

landet, således at smitten ikke længere er koncentreret i de store byområder, primært Århus og København.

HIV-smitten og dermed AIDS spredte sig til stadhed mere, og det bliver mere og mere malplaceret at tale om specifikke risikogrupper, hele befolkningen er en risikogruppe.

#### *Regler i dag*

I dag er lægerne pligtige til at indberette HIV-smittede på en blanket, der skal indeholde anonyme oplysninger om patientens køn, alder, bopælsamt og sandsynlige smitteområde.

Når HIV-infektionen har udviklet sig til AIDS-niveauet, er de anmeldelsespligtige og ikke længere på anonymt plan.

#### *Smitte er ikke en privatsag*

Langt de fleste HIV-smittede er smittet gennem seksuel kontakt.

Når HIV-smitte spredes, formodes det i langt de fleste tilfælde at være ubevidst. Hvis man ikke selv er klar over, at man er smittet, vil man ikke altid tage de forholdsregler, der kan forhindre smitten i at sprede sig, her tænkes der hovedsageligt på benyttelsen af kondom ved seksuelt samkvem.

Der er også en risiko for, at man uforsvarende kan blive smittet i forbindelse med sit arbejde som for eksempel læge, politibetjent, faldkredder eller hvor en person i øvrigt kan komme i kontakt med HIV-smittede uden at vide det og derfor uden at have mulighed for at tage de forholdsregler, der kunne forhindre vedkommende eller andre i at blive smittet.

Hvis ikke en mulig smitekilde bliver testet for HIV, og man dermed får konstateret, om vedkommende har infektionen eller ej, så kan pågældende nå at smitte mange flere i de år, der går frem til vedkommende selv bliver så syg, at AIDS konstateres.

Da enhver HIV-infektion forventes at udvikle sig til AIDS, der forventes at føre til, at den smittede dør, er smitten og smitekilden ikke en privatsag, det er tværtimod noget, der kan få særdeles vidtrækkende konsekvenser for den, der bliver smittet.

Det er også derfor af største vigtighed, at HIV-smittede findes så hurtigt som muligt, så de ikke ubevidst kan nå at smitte andre.

#### *Hvordan begrænses smittespredning*

Det er desværre ikke realistisk at forvente helt at kunne stoppe spredningen af HIV-smitte.

Men det vil være af stor betydning og et skridt i den